

ПРИТУЛА Борис Васильович (01. 11. 1937, с. Новоолексіївка, нині Подільського р-ну Одеської обл.) — хоровий диригент, педагог. Батько [Д. Притули](#). Кандидат педагогічних наук (1977), доцент (1987). Заслужений діяч мистецтв України (2006). Закінчив Одеську консерваторію (1969; кл. [В. Дубровського](#)).

1967—2007 викладав у Педагогічному університеті; 1978—89 — завідувач кафедри хорового диригування й методики музичного виховання. 1968—2008 — художній керівник і диригент аматорського народного хору «Барвінок» Ремонтно-механічного заводу імені В. Таратути. 1994—98 — художній керівник Філармонії (усі — Кіровоград, нині Кропивницький). Автор книги віршів і статей «Ліричне багатоголосся» (Кр., 2019); музичних творів: «Вінок матусиних пісень» (2000), «Україно — зоре непогасна» (2020), «Калиновий заспів» (2021; усі — Кіровоград).

Основні праці

Влияние музыкальной среды на формирование музыкально-эстетических интересов сельских школьников. Москва, 1976; Возможности художественной самодеятельности в формировании личности. Москва, 1988; Бесіди про музику. Кр., 1988.

Рекомендована література

1. Левочко В. Коли джерела незамулені // Народне слово. 2004, 11 верес.; Куманський Б. Під зорею степової Елади. Кр., 2015.

[М. В. Долгіх](#)

Бібліографічний опис:

Притула Борис Васильович / М. В. Долгіх // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-882810>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).